

[Poul Schlüter.]

nogen sinde før, altså også større end i den periode, hvor hr. Kaj Andresen som boligminister havde det øverste ansvar.

Det er dette, man nu vil søge at karakterisere som stagnation. Det udtryk er valgt i hr. Kaj Andresens bemærkninger til forslaget. Der er stagnation i boligbyggeriet, siger hr. Kaj Andresen. Hvilke nye og spændende regler inden for logikken er det dog, som retfærdiggør denne konklusion på baggrund af de tal, jeg netop har nævnt? Jeg kan ikke se, at der er mindste grundlag for at tale om stagnation i byggeriet i Danmark i det sidste par år.

Men så kan man selvfølgelig i forsøget på at finde frem til hr. Kaj Andresens motivation for forslaget spørge: hvis vi nu ser alene på udviklingen inden for det garanterede byggeri, inden for det almennyttige byggeri, møder vi så her forhold, som nødvendiggør, at man foreslår, at kvotaen sættes op fra 13.000 til 18.000 boliger om året? Den nuværende kvota er jo på 13.000, 1.000 flere end før, som følge af de ændringer i loven om boligbyggeri, som folketinget vedtog for få måneder siden, før sommerferien. Ligger det nu sådan, at denne kvota dokumenteret er utilstrækkelig? Ja, hvad ved vi om det? Vi ved det samme som hr. Kaj Andresen, at kvotaen ikke er fuldt udnyttet i 1969, ikke endnu. Hvis vi tager årene 1967 og 1968, så ved vi, at i 1968 blev der givet flere tilsagn til det almennyttige byggeri, end der blev i 1967, medens hr. Kaj Andresen var ansvarlig. Men i 1969 bliver kvotaen — og jeg tilføjer: desværre — ikke fuldt udnyttet. Hvorfor ikke? Er det, fordi boligministeriet har nægtet at give tilsagn? Nej, det er det jo ikke. Det er, fordi forholdene har medført, især i hovedstadsområdet, at der i en periode har været for få tilfredsstillende projekter. Hvad bliver så konsekvensen? Det bliver, at det antal tilsagn inden for kvotaen på 13.000, som ikke udnyttes i indeværende kalenderår, overføres til året 1970. Det vil sige, at vi i 1970 har ikke 13.000 tilsagn til rådighed, men en talstørrelse vel omkring de 16.000. Så er det, jeg må spørge hr. Kaj Andresen: tror han, at det til næste år skulle være muligt at igangsætte flere end omkring 16.000 boliger inden for de almennyttige foreninger? Hvor stor en forøgelse ville det være? Det ville

være en forøgelse på omkring 50-60 pct. i det almennyttige byggeri fra det ene år til det næste. Skulle det virkelig være praktisk muligt at igangsætte så meget almennyttigt byggeri, at det til næste år bliver 50-60 pct. større end i år? Det synes jeg i og for sig ikke der er meget der taler for, og jeg føler mig ganske sikker på, at når vi til næste år har et antal tilsagn i størrelsesordenen 16.000 til rådighed, så er det aldeles teoretisk at ville øge kvotaen med henblik på igangsætning af endnu mere. Her kan vi altså heller ikke finde en saglig motivering for socialdemokratiets forslag.

Så kunne man sige: der er saneringen, en opgave, som vi alle er ivrige for skal få succes. Man kunne måske sige: saneringen nødvendiggør en større kvota, for de 1.000 boliger, som regeringspartierne gav tilsagn om som følge af lovændringen i foråret, er ikke tilstrækkeligt som erstatningsboliger for det, der rives ned. Nu er det jo således, at ud over dette tal på de 1.000 har boligministeriet mulighed for at reservere også andre lejligheder til saneringsramte, eller man skulle måske snarere sige til saneringsfrelste. Jeg vil gerne sige, at jeg så meget gerne, at det ville vise sig, at de 1.000 boliger reserveret for saneringsramte ikke var nok. Men jeg må sige, at når vi skal bedømme det, er der ikke meget i dette øjeblik, som tyder på, at de 1.000 er for lidt. Skulle det vise sig i årets løb, at tallet er for lille, så skal vi se på sagen, for naturligvis skal der sikres tilstrækkeligt reserveret boligbyggeri, således at saneringsopgaven ikke et øjeblik sinkes. Men hr. Kaj Andresen kan ikke i dag påvise, at hverken disse 1.000 eller det samlede tal på 13.000 er for lille.

Det er uomtvisteligt, at vi stadig har boligmangel i vort land. Men jeg synes nok, vi har lov at sige, at vi er ved at hale ind på den, måske især i provinsbyerne. I adskillige købstæder har vi nu fået en mætning på boligområdet. Det skyldes den politik, som er ført på boligområdet i en årrække, det vil jeg gerne fremhæve. Vi hører nu, at i så store byer som Århus, Odense og Ålborg overvejer man, om ikke man i forbindelse med kommunesammenlægningerne kan undvære boliganvisningsbestemmelserne. Vi kender endnu ikke konklusionen, men alene overvejselsen derom viser os, at vi har halet ind på bolig mangelen.